

Miriam

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-01-28

Sju dagar ur en kvinnlig ledares dagbok ...

Miriam, sju dagar ur en kvinnlig ledares dagbok Flera århundraden passerar efter Josefs död innan Israels nationella medvetande vaknar under Moses ledarskap. Guds handlande i historien får helt nya dimensioner med den unika förvandlingen av Israels folk -från att ha varit Faraos slavar blir de Guds utvalda folk och en självständig nation. Folket befrias på ett mirakulöst sätt från dåtidens mäktigaste regent... Det är inte förvånande att denna ovanliga händelse återberättades och återupplivades varje påskhögtid. Profeterna och psalmförfattarna framhåller åter och åter att Israels befrielse är det viktigaste undret i dess historia. (Gamla Testamentet Talar av S. Schultz, s. 63) Varm, impulsiv, entusiastisk, radikal, festens mittpunkt, envis och kompetent, född till ledare -Det är några av de karaktärsdrag som skulle dyka upp på ett rekommendationsbrev för Miriam, den äldre system till Aaron och Mose. Hon levde under den troligen mest spännande perioden i Israels historia, och hennes personlighet passade den! Miriam bevittnade inte bara Guds mirakler när Han befriade Israels folk, utan hon deltog aktivt i processen. Tiden gick och trots Guds godhet och generositet för dem medan de långsamt reste till Landet som Han hade lovat, ömsom grinade och klagade folket, ömsom prisade de Hans storhet. Miriam med bröderna, Aaron och Mose, uppmuntrade hela tiden folket i deras tro och mod, men en ödesdiger dag föll Miriam och Aaron själva för frestelsen att klaga på Guds utvalda ledare, deras egen yngre bror, Mose. Guds dom kom snabbt och hårt. Miriam bannlystes att vistas utanför lägret. Hon tvingades stanna där i sju dagar, en förödmjukelse i sig och en fördröjning för hela folket som inte kunde fortsätta förrän hon var återställd. Om de olika vändingarna som hennes tankar tog hade skrivits ner, kunde de kanske ha varit ungefär så här? Dag Ett -

Vilken fruktansvärd förödmjukelse! Vilka fasansfulla blickar jag fick av alla som såg mig! Och vilken våldsam smärta! Bölder av spetälska över hela min kropp förvandlade mig ögonblickligen till en grotesk varelse! Bannlyst! Vilken förnedring! Jag förtjänar INTE det här! Det är för svårt. Jag kan inte tillräckligt nog uttrycka mitt vrede! Gud, jag skulle klara mig bättre utan Dig! Dag Två - Så mörkt det är! Vilken total tomhet! Intet! Varför gör Han så här mot mig -behandlar mig som en vars far har bespottat mig! Jag struntar i allting. Dag Tre -

Tystnaden breder ut sig. Den är kvävande. Hur jag saknar de andra. Jag saknar mina vänner, mina bröder, de andra ledarna. Hur kunde Mose tänka sig att gifta sig med den kvinnan! Hon vet ingenting om hur det är att vara en hebreisk kvinna. JAG var kvinnan Herren kallade till att vara ledare! Åh, varför kunde jag inte vara mer lik Reka? Hon klarar sig alltid så bra, tar inte Gud så allvarligt. Inget sådant här händer henne! Det skulle vara så mycket lättare än att kämpa för att lära känna Honom som jag gjort i alla år. Det lönar sig inte! Vad dum jag var! Detta är så orättvist! Dag Fyra -

Jag är så fruktansvärt ensam! Ensamheten är som en genomträngande smärta inom mig, värre än den intensiva smärtan som spetälskan var. Men nu ser jag de här männen mer tydligt. Hur de håller sig fast vid makten såsom små barn som trycker en mjuk filt till sig. (Mose, måste jag erkänna, är annorlunda.) Men JAG, jag har inte detta problem! Jag trivs mycket med att komma folk nära, att få bli engagerad, fångad av hur relationer fungerar, gör jag inte det? ... Jo, jag måste behålla någon kontroll. Annars skulle jag gå under. När jag avslöjar några av mina brister för någon i ett försök att uppmuntra eller tjäna den personen, verkar det som om det används emot mig! Jag FÅR INTE tillåta detta! Jag MÅSTE ha lite kontroll över folk. De får inte utnyttja mig! Jag får inte bry mig. Dag Fem -

Mina tankar går till glansdagarna och hur annorlunda det var då. Vilka intensiva känslor som avlöste varandra! Vilken glöd vi kände när vi VISSTE helt klart att vi snart skulle bli ett Fritt Folk! Våra nerver var på bristningsgränsen när Faraos älskade dotter gick på gång. Men, på den sista dagen VISSTE vi att detta var Dagen! Ett högt pris fick betalas -en död i varje Egyptisk familj, en son i varje hem! Och vilken kalla verklighet för oss. Herren räddade oss från dödens ängel genom att vi strök offerblod från lamm på dörrarna. Tragiskt enkelt men helt obegripligt! Och DÅ, precis när vi trodde vi VAR fria, kom Faraos grymma soldater efter oss, och det mäktiga Röda Havet låg framför oss! Vi hade ingen chans! Folket blev panikslagna. Åh, denna omvälvande och på samma gång härliga känsla jag fick när jag hörde det fruktansvärda vrålet av vinden som likt ett spjut borrade sig genom vattnet. När vi till slut verkligen var säkra, ville vi bara prisas Gud. Vilken fest! Vilken upprymdhet jag kände i att ha äran att leda kvinnorna i refrängen till männens sång. Ekot av våra gemensamma röster måste ha hörts många mil, långt borta -ett ljuvligt vittnesbörd till vår Herre. Dag Sex -

... Minsann, Herren räddade oss. Men nu förstår jag att det inte var bara Egyptierna som var mina fiender. Jag tog en hel del med mig genom Röda Havet som inte blev begravt i vattnet. Tyvärr är min egen önskan för erkännande, kontroll, beundran, min egen vilja, min egen stolthet viktigare för mig än Hans vilja. Att jag anklagade Mose visar bara hur liten jag egentligen är--hur lite jag verkligen älskar andra, och hur mycket mer viktigt jag tycker min egen plan är, istället för Guds heliga vilja. Min svåra smärta har visat mig mycket. Nu vill jag i all uppriktighet ha Gud mer än något annat. Utan den här erfarenheten hade jag inte förstått detta. Jag skulle ha vandrat vidare på min egen stig, och hållit fast vid min egen lilla kallelse av att ära mig själv. Mitt lidande var ingenting gentemot den ånger jag nu känner när jag förstår hur långt ifrån Gud jag egentligen är. Jag känner mig som om jag har gått sönder och det finns bara små bitar av mig överallt. Nu vill jag lita på Honom att sätta ihop dem igen, enligt Hans vilja och till Hans ära. Dag Sju -

Kan det vara sant? Kan Gud vilja ha mig mer än jag vill ha Honom? Jag vill dansa och sjunga med kvinnorna igen. Jag vill tillbedja Honom men nu kommer det att finnas ett djup i det som inte var möjligt förr. Jag vill vara öppen och ärlig med mina käraste vänner, lita på dem, och älska dem på så sätt att de också vill lära känna Honom ... inte i det glada, ljusa som Han ger oss utan för vem Han är -allena -min Frälsare, min Räddare som aldrig slutar helga mig. Hela kontexten för berättelsen kan läsas i 2 Moseboken 5 - 40 och 4 Moseboken 1 - 20:1. Specifika referenser till Miriam kan läsas i 2 Moseb. 2:1-10; 15:19-21; 4 Moseb. 12:1-15; 20:1; Mika 6:4. Judy Breneman

Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...